

ПЕРШИЙ СКАУТ

СКАУТСКА СТЕЖКА
1-Й ЕТАП

SLOVENSKÝ
SKAUTING

СКАУТСЬКА СТЕЖКА – ЯК ЦЕ ЗРОБИТИ?

Скаутська стежка складається з трьох етапів, які ти поступово долаєш. Кожен етап випробує тебе у різних областях і водночас дозволяє по-різному насолоджуватися стежкою. Ти повинен пройти весь Скаутський шлях за 3 роки, його останній етап – до свого 15-річчя. Таким чином, тобі не повинно знадобитися більше одного року, щоб здолати один етап. Ідеальний вік для початку скаутингу – від 11 до 12 років. Якщо у тебе виникнуть проблеми з виконанням завдань, тобі допоможе твій наставник або керівник - з їх допомогою ти точно зможеш це зробити.

Найбільша різниця між окремими рівнями полягає у формі виконання завдань. У той час, як на першому етапі ти отримаєш всі завдання задані заздалегідь, на другому етапі ти зможеш вибрати з переліку різних завдань. На третьому етапі ти навіть можеш вибирати цілі розділи на свій розсуд. Від тебе залежить, чи ти будеш більше присвячувати себе природі, спорту чи культурній спадщині. Чим вищий рівень, тим більше свободи ти матимеш у виборі завдань і твоя скаутська стежка стане унікальною. Твої наставник і керівник можуть коригувати завдання під тебе. Якщо завдання тобі не підходить, занадто легке для тебе або, навпаки, складне, звернися за допомогою до наставника і разом відредагуйте завдання.

ПЕРЕДМОВА

БІ-ПІ №1

ТЕМА 1 ЕТАПУ

Любий друже,

Ти став скаутом. Зараз ти стоїш на початку своєї подорожі по скаутській стежці. Ця подорож прекрасна, але не завжди проста. Дозволь мені побути товаришем твоїх мандрів хоча б на початку. Я спробую розповісти тобі свою історію та історію скаутів.

Коли я був маленьким, я хотів мати всі навички про деревину. Однак з часом я виявив, що навички та здібності - це не все. Бути скаутом - це не просто означає веселощі та пригоди, це щось більше. Скаут - це людина, яка готова допомогти іншим людям та його батьківщині. Скаут - це надійна людина, виконуюча свої обов'язки з посмішкою на обличчі.

Під час цієї подорожі ти здобудеш нові знання та отримаєш завдання, які тобі доведеться виконати. Скаутинг розвиває людину в усіх напрямках. За допомогою цього посібника ти будеш розвивати не тільки свої сили, здоров'я та майстерність, але й характер та вміння служити. Я сподіваюся, ти вирушиш в цю подорож з радістю та рішучістю, як я колись. Намагайся бути все кращим.

Зрештою, у мене немає іншого вибору, ніж побажати тобі багато щасливих кроків, терпіння і рішучості.

Щиро твій
Бі-Пі

Ти пройдеш перший етап Скаутської стежки разом із Бі-Пі. Він буде вести тебе, розповідати історії та показувати, як справлятися із завданнями. Буде твоїм провідником, радником і, перш за все, твоїм другом у часи потреби. Здавши іспит новачка та скаутську присягу, ти став справжнім скаутом і тепер на тебе чекає перше випробування. Але не хвилюйся - адже допоможе тобі саме перший скаут.

Весь посібник поділений на 4 частини, кожна з яких починається історією з життя Бі-Пі. Історії з його дитинства, а також з його військової кар'єри. Кожна частина має кілька розділів. В окремих розділах ти знайдеш цитати Бі-Пі - деякі з них точно запам'ятаються.

ПІДБІР І ВИКОНАННЯ ЗАВДАНЬ

У кінці кожного розділу є завдання, які необхідно виконати. Може статися так, що завдання тобі не підійде, ти не зможеш його виконати з якихось причин, воно буде для тебе занадто легким або, навпаки, занадто складним. У такому випадку наставник дружини чи керівник підрозділу може адаптувати завдання або навіть повністю його змінити. Важливо, щоб нове завдання входило в тему даного розділу, відповідало меті і було для тебе викликом.

наставник і лідер можуть замінити встановлені ролі іншими
нове завдання = відповідає меті розділу + досить складне

Виконувати завдання можна послідовно, як вони йдуть одне за одним у посібнику, або виконати завдання один раз з однієї частини посібника, а інший раз — з іншої частини посібника. Від тебе залежить, як ти продовжиш виконання. Ти можеш виконувати кілька завдань одночасно. Бажано на початку разом з наставником створити план на цілий рік, щоб ти мог постійно виконувати довгострокові завдання. Якщо завдання дозволяє, ти можеш виконати його разом з кимось іншим.

ОЦІНЮВАННЯ ЗАВДАНЬ

У розділах є різні завдання. Деякі ти пройдеш поодиночі, інші з дружиною або з другом. Деякі на щотижневих зустрічах, інші в таборі, в школі чи вдома. Деякі займуть лише мить, інші перевірять тебе протягом кількох тижнів. Намагайся сумлінно виконувати завдання.

Не варто недооцінювати скаутську стежку, але й не перетворюй її на непереборну перешкоду. З активним виконанням ти повинен отримати етап за один рік. У більшості завдань ти зможеш сам оцінити, чи поставлене завдання було виконано правильно. Однак іноді краще, коли інші оцінюють твій прогрес. Зворотній зв'язок важливий. Люди навколо тебе не тільки скажуть тобі, чи завдання виконане але й дадуть гарні поради щодо того, що ти можеш покращити в майбутньому.

Це означає, що порадник, лідер, батьки, але також ти повинен оцінювати себе відповідно до того, скільки зусиль ти докладаєш для досягнення своєї мети. Можливо, тобі буде складно навчитися розпізнавати п'ять різних видів дерев, а твому брату чи сестрі-скауту — щонайменше двадцять. Навпаки, можливо, їм буде важко пропливти 50 метрів, а ти будеш потіти до 500 метрів. Ми всі різні, і кожен з нас кращий у чомусь іншому, і потребує покращитися в іншій сфері.

ХАРАКТЕР

СЮЖЕТ

повне пригод дитинство (за мотивами книги Волтера Хансена «Вовк, який ніколи не спить»)

Маленького Роберта Баден-Пауелла (повне ім'я Роберт Стівенсон Сміт Баден-Пауелл) звали Сте. Він ріс у сім'ї, де було п'ять братів і сестер. Найбільше його вразив брат Уорінгтон, який захопився флотом і цілком природно взяв під керівництво групу братів.

У 1866 році мама хотіла поїхати у відпустку. Уорінгтон заперечив: — Молодші йдуть з мамою, а старші підуть самі. Ми пливемо з картою та компасом. — Але я теж з ними піду! — крикнув Сте, який хвилювався, що його зарахують до молодших.

— Звичайно, — сказав Уорінгтон, — ти підеш із нами.

Мама погодилася. Четверо братів пливли Темзою на північний схід. Ночували в наметах. Коли треба було готувати, він робив це з найбільшою неприязню. Одного разу у старших братів урвався терпець: —Що це за помії?

—Помії? Це найкраще, що я можу вам запропонувати, — сказав Сте. —Твоє рагу — образа для мого шлунка, — сказав Уорінгтон, — але якщо ти вважаєш, що воно гарне, ти, звичайно, захочеш його з'їсти сам.

—Ні-ні! Я не хочу все з'їсти і позбавити

вас такої смачної їжі. — голос Сте звучав тремтливо. Він відчував, що буде далі.

—Ти зараз же з'їш своє рагу, — сказав Уорінгтон, — і побачиш яку помилку ти зробив.

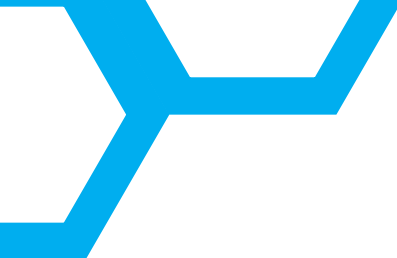
Сте й оком не моргнув, їв, поки нарешті не витекло через вуха. Однак він не подавав вигляду і нарешті сказав: — Чудово! — Він ще раз із задоволенням облизнув ложку, але через деякий час зізнався: —Це було огидно. Навіть зараз, під час нашої подорожі, я б краще займався чимось іншим.

—Ну і чим? — запитав Уорінгтон.

—Наприклад, займатимуся орієнтуванням на місцевості, я так само вмю як ти, — сказав йому Сте.

—Справді? — Він поклав карту й компас на землю і сказав: —Дивіться. Ми знаходимося тут над Темзою біля пагорбів Котволд. Нам потрібно піднятися до Лландого—. Сте ідеально прицілився компасом і сказав: —Ми не можемо піднятися звідти Темзою. Треба дістатися до річки Ейвон. І пішки. Я не бачу іншого варіанту.

Уорінгтон кивнув головою, він був

здивований, бо не очікував, що у Сте будуть такі здібності. Ви добре зробили свою роботу. Зрештою, Уорінгтон зміг себе похвалити. Він поважав і цінував здібності своїх братів і одного разу довірив їм новий план: —Ви були настільки чудові, що я вирішив залучити весь екіпаж до змагань з регати.

—Регати? Гонка? З цією яхтою? — запитав Георг.

—З цією яхтою ми переможемо.

І справді, брати брали участь у кількох регатах. Кох-і-Нор, як вони називали свою яхту, стала відомою регатною яхтою. Відразу після старту Ярмутської регати Кох-і-Нор, підбитий вітром, пробився на передову, але Уорінгтон помилився. Яхта, тривожно нахилившись на бік,

наздогнала інших. Вже було видно гол, а тут щогла не витримала і лопнула. Буксувала наступна яхта. Старші брати сперлися об поруччя і змирилися. І ось настала година маленького Сте.

—Не здавайтеся! — закликав він.

—Більше цього не буде, — сказав Уорінгтон, — ми більше не виграємо, ми здамося.

—Неважливо, що ми не будемо першими. Але здаватися не може бути й мови!

Брати переглянулися, кивнули, відірвалися від поручнів і взялися до роботи. Вони доплили до фінішу, де їх зустріли глядачі з бурхливішими оваціями, ніж переможців.

ЗАВДАННЯ:

- **ФУНКЦІЇ В КОМАНДІ** - розділимо обов'язки в дружині. Домовимося, у кого які обов'язки і чому вони важливі для дружини - через місяць ми перевіримо виконання функцій і оцінимо хорошу роботу.
- **ІДЕНТИФІКАЦІЯ** – ми створимо ряд знаків та символів, які відрізняють разом із дружиною, якщо у дружини їх ще немає.
- **ТІК-ТАК** – наступні два місяці я не буду спізнюватися на щотижневу зустріч без серйозної причини.
- **З-ЗА КОРДОНУ** - я знайду фотографії скаутів з іншої країни і представлю дружині в чому вони відрізняються від нас - уніформа, відзнаки, привітання...
- **ДУМКИ** – я проведу опитування щодо однієї теми з дружиною (наприклад, соціальні мережі допомагають чи марнують час? Чи достатньо двох тижнів табору? Чи це нескаутське просити однокласника списати домашнє завдання?...). Я обговорю результати опитування з дружиною і спробую зрозуміти ті думки, які відрізняються від моєї.
- **СТАТТЯ** – я знайду та запишу найважливіші пункти з обраної статті в скаутських журналах. Свої записи порівняю з друзями.
- **ФІЛЬМЮРІЙ** – разом з дружиною створимо сучасну інтерпретацію легенди про Святого Юрія. Потім презентуємо нашу творчість (фільм, комікс, малюнок...).
- **ЧАС ПОДЯКИ** – протягом двох тижнів я буду створювати спокійну атмосферу протягом півгодини перед сном кожного вечора. Вимкнувши мобільний телефон і комп'ютер, проведу цей час із сім'єю, читаючи хорошу книгу чи коротку думку про минулий день – що приємного я пережив і за що вдячний, і чого очікую від наступного дня.
- **ДОШКА РАДОСТІ** – разом із дружиною створимо дошку радості або інший витвір у скаутському центрі, що зображує щастя в моєму житті.
- **ТАКА САМА РІЗНИЦЯ** – знайду принаймні дві спільні речі з десятьма членами підрозділу – розмір взуття, ім'я брата, улюблена їжа, кількість пройдених таборів...
- **МАЛЕНЬКИЙ СЮРПРИЗ** - я приготую для дружини невеличкий сюрприз, яким у цікавий спосіб подякую їм за все, що ми пережили разом (групове фото в рамці, торт, лист для кожного учасника...)

СЛУЖІННЯ

СЮЖЕТ

Хлопчик-індіанець (за мотивами «Вовка, який ніколи не спить» Волтера Гансена)

Одного разу молодий солдат разом із конем не повернувся з нічного чергування до казарми. Можливо, він заблукав. Але й не виняток, що його кінь, бурий мерин, уже не зміг ходити. Його права задня нога біля копита була потовщена. Військовий загін на чолі з офіцером-розвідником виявив сліди вершника, що вели з казарми в джунглі. Місцями вони виднілися, але місцями їх було важко впізнати. Через три години солдати зустріли хлопчика-індуса, який йшов сам із віддаленої місцевості

населених пунктів до казарм.

— Гей! Ви випадково не бачили вершника?

— запитали його.

— Ви маєте на увазі високого солдата на бурому коні, який кульгає? — запитав

хлопчик.

— Ну, це він, — кажуть солдати, — де ви його бачили?

— Я його взагалі не бачив, — відповів він.

Солдати були збентежені цим і опинилися в глухому куті. Тому хлопця одразу схопили. Вони підозрювали, що їх колегу могли вбити, а тіло закопати. І що хлопець про це знав.

— Звідки ти знаєш, як виглядали вершник і його кінь, коли ти їх не бачив?

— запитували далі.

— Це легко. Я бачив його сліди.

— Ми також бачимо його сліди. Але звідки ти знаєш, що його кінь кульгавий?

Хлопець нахилився: — Тут підкови легко впізнати. Доріжки нормальні. Але тільки з лівого боку. На цих слідах можна побачити, що велике заднє копито крокує перед малим переднім копитом. З правого боку заднє копито відстає від переднього. Це ознака того, що у коня болить правий бік і він кульгає. І крім того, праве заднє копито менше відбито.

— Гм. А звідки ти знаєш, що вершник був солдатом? — продовжували питати солдати хлопця.

Хлопець повів загін до місця, де зліз вершник, припинивши їзду. — Ось сліди взуття, поцятковані шпильками. Композиція цвяхів характерна для військових черевиків.

— А звідки ти знаєш, що він був високий?

Хлопець продовжував: — Ось він зламав гілку. Він стояв на землі. Але місце злому досить високо. Тільки дуже висока

людина може досягти так високо.

— А звідки ти знаєш, що він їздив на бурому коні?

— У цих місцях кінь торкнувся стовбура дерева, — молодий індус підняв з кори червонувате хутро й показав його: — Хутро коричневого оленя.

За допомогою цього хлопчика солдати знайшли загубленого солдата.

— Скільки років було тому хлопчику? — запитав Бі-Пі офіцера розвідки.

— Мені здається, йому було близько дванадцяти років, — відповів офіцер.

— Дванадцять років і один у джунглях?

— Бі-Пі знав, як легко там заблукати, він знав, наскільки небезпечним може бути тропічний ліс для людини з невеликим досвідом.

— Так. Про принципи орієнтування хлопець знав так само, як і ми. І мушу визнати, що він знав про використання гусениць більше, ніж я. Він рухався в тому лісі з такою самою впевненістю, як дорослий у військовій місцевості.

Як дорослий! Бі-Пі задумливо дивився вперед.

— Цей пройдисвіт мав велику впевненість, — продовжив офіцер розвідки.

— І той мав на це право — сказав Бі-Пі, — хто наважується наодинці дванадцятилітнім гуляти тропічним лісом, хто так добре знає природу, хто опанує її, той має право на самовпевненість.

ЗАВДАННЯ:

- **ЛЕГЕНДА, БАЙКА ТА ПОВІСТЬ** – я знайшов одну словацьку легенду, байку чи повість, яка привернула мою увагу. Разом з дружиною ми створили колекцію улюблених легенд, байок і повістей.
- **СІМЕЙНА ФОТОГАЛЕРЕЯ** – сфотографую членів своєї сім'ї або знайду фотографії окремих членів сім'ї. Роздрукую фото та створю сімейний альбом.
- **ВУЗЛИК** - Розумію символіку вузла доброї справи та вмю його зав'язувати. Я пам'ятаю Заповідь дня у звичайному житті.
- **ОХОРОНЕЦЬ ПРИРОДИ** – я виконаю принаймні один пункт на свій вибір із вмілості Охоронець природи.
- **ПРАПОРНА ЧОТА** – я хоч раз у таборі входжу до складу прапорної чоти, якщо це дозволяє звичай підрозділу. Я вмю правильно нести прапор, піднімати його, знімати з древка і складати. Я знаю, як поважати прапор.
- **ВВЕДЕННЯ В КУРС НАВЧАННЯ** – під час усіх строїв у таборі я поведжусь зразково – я ношу форму, стою наполегливо, співаю гімни та виконую накази вожатого та керівника. Керівник табору підтвердить мою поведінку.
- **ПАНІ/ПАНОВЕ** – я завжди вітаюсь і посміхаюся, коли представляюся та зустрічаюся. Зустрічаючи скаута, відразу тисну йому ліву руку.
- **ДОРОЖНІЙ РУХ** – я знаю основні правила дорожнього руху та можу успішно виконати вікторину чи завдання, яке підготував для мене наставник.
- **КАРТА МІСТА** – Разом з дружиною на підготовленій карті нашого населеного пункту позначу його знакові місця

ЗДОРОВ'Я ТА СИЛА

СЮЖЕТ

Ім'я Скаут (за мотивами книги Волтера Гансена «Вовк, який ніколи не спить»)

— Нам потрібні спеціалісти, які не мають іншої ролі, окрім збору інформації з ворожого табору, — сказав Бі-Пі полковнику.

— Цим фахівцям довелося б пройти через ворожу охорону, щоб підслухати та дізнатися план атаки та виявити схованку зброї.

— Ви думаєте, що це так просто? — запитав майор Коулі.

— Досить говорити, — сказав полковник, — маневри достатньо перевірять спроможність такої групи. Тому нехай містер лейтенант Баден-Пауелл негайно розпочне навчання.

— Як ми їх назвемо? Що ви порадите, лейтенанте Баден-Пауелл?

— Назвемо їх скаутами — тобто слідопитами.

Противники зайняли свої позиції. Між двома таборами простяглося близько сорока кілометрів кам'янистої пустелі. Опівночі отримали сигнал про початок навчань. Бі-Пі та його п'ять партнерів зникли, як тіні в повний місяць. Вони йшли, все ще дотримуючись правил укриття. Для цього використовували кожен камінь, кущ та інші природні утворення. Так пройшов день і вони

рушили далі, коли стемніло.

— Ми повинні підійти ближче, — прошепотів Бі-Пі своїм людям. Вони підійшли досить близько, щоб побачити офіцерів. У них якраз була нарада. На відстані приблизно трьохсот метрів від краю табору виднівся крутий пагорб, порослий кущами. Ідеальний оглядовий майданчик. Вони підійшли, але навколо було багато охорони.

— Містер Коллінз, ви підете зі мною. Решта чекатиме на нас, — сказав Бі-Пі.

Вони з Коллінзом поповзли далі. Де-не-де вони розминулися з охороною лише на кілька метрів. Вони знайшли хороший пункт спостереження під вершиною. Вони бачили весь табір, але самі були добре сховані. Тепер стратегічний план полковника Темпла була зрозуміла Бі-Пі. Увечері, коли стемніло, Бі-Пі та Коллінз пішли назад. Через кілька метрів Коллінз торкнувся плеча Бі-Пі.

— Ти залишив там свою рукавичку, — прошепотів він.

— Я знаю про це, — сказала Бі-Пі.

Їх ніхто не виявив і вони дійшли аж до своїх чотирьох побратимів. Скаути розподілили завдання. Наступного дня вони зустрілися біля джерела,

коли вже мали точні відомості про рух військ. Вони пішли прямо до головного намету. Рано-вранці Рассел зателефонував командирам, і нарада почалася. Бі-Пі представив результати своїх спостережень. На їх основі офіцери обрали свою стратегію.

Маневри закінчилися через шість днів, і армія противника була захоплена в полон. Коли на зустрічі обговорювали підсумки маневрів, Рассел зосередився на результатах нещодавно створеного спецпідрозділу. Він розповів, як зі свого місця спостереження на пагорбі над табором Бі-Пі спостерігав за напрямком від'їзду полковника Темпла. Одразу після цього слова попросив полковник Темпл: —Я визнаю, що ми програли навчання в полі. Але мушу зауважити, що лейтенант Баден-Пауелл не зможе пройти весь шлях до табору.

— Але ви не можете заперечувати, що лейтенант Баден-Пауелл і його розвідники мали повну інформацію про ваші плани.

—Це лише випадковість. Вони випадково виявили деякі наші сліди. Проте, якби йому вдалося створити спостережний пункт, як він стверджує, зрозуміло, що він знав би наші плани з самого початку. Але я повторюю! Він не міг бути на тому пагорбі.

—Лейтенант Баден-Пауелл! — закликав генерал.

Бі-Пі підвівся. —Так, сер?

—Ви чули полковника Темпла. А що ви скажете на це звинувачення?

—Мені довелося з цим рахуватися. Ось чому я дозволив собі залишити свою рукавичку в кущах прямо під щитом як доказ своєї присутності, — відповів Бі-Пі.

ЗАВДАННЯ:

- **14 ЗДОРОВИХ ДНІВ** - Протягом двох тижнів я виконую челлендж Блакитне життя і намагаюся дотримуватися 4 основних принципів здорового способу життя. Я узгоджу з батьками час виконання (з - до) та вестиму записи про виконання.
- **ЧИСТА КІМНАТА** – Протягом 1 місяця я підтримую зразковий порядок у своїй кімнаті. Батьки підтвердять виконання завдання.
- **УНІФОРМА** - я підтримую свою уніформу в чистоті і зберігаю її на почесному місці. Ношу відповідно до дрес-коду.
- **У ЗДОРОВОМУ ТІЛІ** – принаймні 1 місяць 2 рази на тиждень я займаюся вибраним видом спорту або тим, що мені подобається (плавання, біг, катання на ковзанах, велосипед...).
- **ЗДОРОВИЙ ДУХ** - я пограю принаймні у дві спортивні ігри зі своїми друзями, і принаймні одна з них нова для мене (рінго, слеклайн, фрісбі...). Ми весь час граємо за правилами чесної гри та скаутського закону.
- **ТІЛО ЛЮДИНИ** - разом із групою створимо модель людського тіла та органів із різних технічних чи природних матеріалів. Я знаю функції окремих органів в організмі.
- **ТОП 10** – прийму участь у двох походах на цілий день або в одному багатоденному поході з ночівлею на природі з повним спорядженням ТОП 10 і в усіх інших походах ношу це спорядження.

ВМІННЯ ТА НАВИЧКИ

СЮЖЕТ

Битва за Мафекінг (за мотивами «Вовка, який ніколи не спить» Волтера Гансена)

Коли 11 жовтня 1899 року надійшло офіційне телеграфне повідомлення про оголошення війни, Бі-Пі перебував у Мафекінгу, Південна Африка. Відразу дев'ять тисяч озброєних до зубів бурів оточили місто. Оборона Мафекінга була безнадійною - всього сімсот солдатів - і їхні ряди могли підсилити лише близько трьох сотень мирних жителів, переважно літніх чоловіків. Крім них, було багато жінок, молоді, дітей та місцевих жителів. Бі-Пі бачив єдиний шанс в обороні міста в тому, щоб обдурити ворожого генерала, створивши видимість, що кількість захисників набагато більша. Тому з найбільшою швидкістю він наказав зробити сотні солом'яних вояків, яких посадили в підготовлені окопи з дерев'яними муляжами рушниць. Воїнам доводилося їх час від часу пересувати, щоб справляти враження живих людей. Він наказав зробити конструкції з металу, схожі на гармати, а ракети та сигнальні ракети закопати в ящики з піском і час від часу підривати в темряві ночі, щоб створити враження, що в місті щільні мінні поля, і навіть тварини не можуть пройти, не наступивши на міну. То тут, то там мали з'явитися солдати, щоб створити враження, що їх більше семисот. Згідно з тогочасною традицією,

по неділях бої не велися, тому воїни повинні були час від часу з'являтися перед стінами міста і діяти так, ніби вони перетинають колючий дріт, на місця які вони ще не встигли захопити.

Бурський генерал розкинув свою армію навколо всього міста. Коли 16 жовтня бурський офіцер підійшов до міста з білим прапором, Бі-Пі наказав відвести всіх сімсот солдатів від стін і зібратися біля нього. У той час стіни міста захищали лише солом'яні муляжі. Однак у парламентарія з бурського табору склалося враження, що місто добре охороняється, і тому він був здивований, побачивши навколо командувача близько 700 солдатів, яким, здавалося, нічого робити і вони навіть не потрібні для оборони, тобто сформований резерв.

—Я прибув із завданням, сер, — сказав парламентарій, — мені наказано передати повідомлення. Склади зброю і здай нам місто! Бі-Пі здивовано подивився на нього. І запитав: —А чому?

Парламентарій повернувся до бурів і заявив, що Мафекінг кишить захисниками, а деяким навіть нема чого робити. Бури почали обстріл

міста, перервавши телеграфний зв'язок. Обстрілювали місто, але не наступали. Проте Бі-Пі навчав хлопців Мафекінга, і вони доставляли інформацію, зброю, боеприпаси та письмові накази навіть на передові оборонні позиції за міськими воротами та допомагали пораненим і санітарам.

—Ви все робите самі, на свою відповідальність, — сказав Бі-Пі хлопцям, — ви також можете помилитися. Пам'ятайте, що людина, яка ніколи не помилялася, ніколи нічого не робила.

Бі-Пі сидів на ганку свого бунгало, коли почув дзвінок у двері. Повідомлення з оборонної позиції Захід: близько тисячі бурів в атаці.

—Тисяча бурів? Тільки тисяча? Ви

впевнені в цьому? Хіба це не помилка?

—Я маю передати вам повідомлення від полковника Хоре: тисяча людей атакує із заходу.

—Добре. Зараз же ти з іншими хлопцями обійдеш стіни міста й розповсюдиш скрізь цей наказ: Усім вільним солдатам на схід одразу.

—Але я правильно розумію?..

—Схід! Всі на схід! Швидко! На схід!

Бі-Пі пішов на захід зі спецзагоном, і там вони оточили бурів, які тим часом перетнули стіни. Потім прийшло повідомлення: —Атака зі Східної позиції. Однозначно головна атака. Кілька тисяч солдатів.

Бури відвернули увагу атакою, і головна атака прийшла з протилежного боку. Але Бі-Пі побачив цю стратегію.

ЗАВДАННЯ:

- **ОБНОВА ЦЕНТРУ** – я створю щось корисне для нашого центру або будинку зі старого (наприклад, вішалки) або іншого предмета (календаря, чайної коробки, вішака, файлу, гри, церковної пошти тощо).
- **УЛЮБЛЕНА ВМІЛІСТЬ** - знайду три вмилості, які мені цікаві, і які я хотів би виконати. Я виберу одну з них і створю план її виконання. Для виконання цього завдання не обов'язково отримувати дану вмилість.
- **ГРА КІМА** – я успішно назву задану кількість речей принаймні у двох іграх Кіма.
- **КАРТА** – я знаю значення контурних ліній на карті та значення окремих позначок у легенді карти. Свої знання можу підтвердити, намалювавши карту обраного місця (околиці табору, улюблене місце...) з легендою.
- **ПОХІД ДРУЖИНОЮ** – З одним або двома членами моєї дружини та за допомогою наставника я спланую маршрут дружинної поїздки, яку також очолю. Покажу дружині цікаві місця та пам'ятки.
- **МАЙСТЕР НОЖІВ** – я поясню основні типи ножів, їхні частини та використання наставнику чи батькам.
- **ВЛАСНИЙ ВИРІБ** – з м'якої деревини та ножа я зроблю простий предмет (кубик, ложку, серце...). Наставник перевірить правильність використання ножа та його заточування.
- **ЗНАВЕЦЬ ДЕРЕВ** – розпізнаю в природі 10 видів дерев, які підбере мені наставник або керівник за загальним виглядом, листям, плодами, корою та іншими показниками. Я знаю, для чого використовуються різні види деревини.
- **ПЛАНТАТОР** - я посаджу одне дерево разом зі своєю дружиною, доглядаю за ним і спостерігаю, як воно росте.
- **УВАГА!** – якщо дозволяють можливості, я активно беру участь з бригадою у зрізанні одного сухого дерева. Дерево зрубано з дозволу лісника та за всіма принципами.
- **ЛІСОРУБ** – знаю як відділити гілки зі стовбура дерева і розрізати стовбур дерева навпіл. Спробую пиляти один і вдвох.

- **ТРІСКИ** - Розколю шматок дерева з товстіших колод на дрібні тріски для розпалювання. * Я виконую всі ці завдання під наглядом наставника, старшого ровера або керівника
- **ДИХАЙ!** – Я виконуватиму маневри Геймліха та Гордона належним чином і дізнаюся симптоми душіння.

Slovenský skauting
Mokrohajska cesta 6
841 04 Bratislava

Preklad:
Sofiya Dolgoruka

Jazyková korektúra:
Anastasiia Smetaniuk

Grafické spracovanie:
Andrej Mjartan

©Slovenský skauting, 2023